

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

digelser. Derfor vil der altså ikke blive de problemer, som finansministeren var inde på.

Finansministeren havde også en temmelig grov fordrejelse af vores besparelsesforslag med hensyn til afregningen af kildeskatten til kommunerne. Finansministeren sagde: så sparer man nemt og smertefrit 10 mia kr., ved at man afregner 10 mia kr. mindre til kommunerne, og så giver man dem 500 mill. kr. omme under § 13 under bloktilskuddene. Det er jo ikke helt sådan, det fremgår. I forbindelse med § 13 under bloktilskuddene har vi nøje beskrevet krone for krone, hvordan vi når frem til den netto-besparelse, vi har foreslået. Der er altså ikke tale om, at kommunerne pludselig står og mangler 9,5 mia kr. på torsdag. Det er nøje angivet, hvor de penge skal spares i kommunerne.

Finansministeren gav også en temmelig drejet fremstilling af vores forslag om at nedsætte de offentligt ansattes lønninger. Vi foreslår, at lønningerne skal nedsættes med 14 pct. i gennemsnit, og det betyder, at lavtlønsgrupperne inden for den offentlige sektor får en mindre nedsættelse end de 14 pct., mens de højerelønnede får en tilsvarende større nedsættelse.

Finansministeren siger også med sædvanlig rundhåndethed, at hvis man dropper tilskuddene til det almennyttige byggeri, ja, så bliver der 10.000 flere arbejdsløse. Nu kunne det jo også tænkes, at der kunne bygges andre boliger end almennyttige boliger. Især hvis man fører en finanspolitik, der giver mulighed for at nedsætte renten på det lange marked, så vil det jo mange gange opveje de 10.000, der måtte være beskæftiget med opførelse af almennyttige boliger. Det må man have med, hvis man vil give en bare nogenlunde korrekt fremstilling af tingene.

Finansministeren påstod, at fremskridtspartiets forslag ville indebære en nettobudgetforværring af finansloven. Ja men det er ikke rigtigt, og han dokumenterede det jo heller ikke. Han kom med nogle underlige bemærkninger om kildeskatteafregning osv. uden at dokumentere, hvordan man får reduceret forskellen mellem nogle og tredivende milliarder og de 15 mia kr., vi giver i skattelettelse, med mere end de 15 mia kr., der her ligger i effektiv nettoforbedring.

Christoffersen (V):

Jeg forstod på finansministerens indlæg, at han ikke i dag var i stand til at anbefale vores ændringsforslag, og det må jeg jo tage til efterretning. Der er dog et par af de forudsætninger, ministeren opererer med, som jeg synes var lidt uafklarede. Derfor vil jeg godt yde et bidrag til, at han i hvert fald, når debatten er slut, er helt klar over, på hvilket grundlag han afviser forslagene.

Ministeren nævnte først vores forslag om en begrænsning af udgifterne til EFG-lovgivningens revision. Jeg må sige, at der ligger to principielle synspunkter bag vores ændringsforslag til undervisningsministeriets budget på det punkt, for jeg går ud fra, at det er det ændringsforslag, ministeren tænker på. For det første har vi altid ment, at det var forkert, at undervisningsministeriet havde sin særlige lovreserve – den er jo denne gang godt gemt nede i anmærkningerne til finanslovsforslaget – og derfor har vi sagt, at den slags ting må tages af de almindelige lovreserver. For det andet har vi sagt, at vi mener, de stigninger i udgifterne til EFG-lovgivningen, der i forvejen er indarbejdet i finanslovsforslaget og i budgetoverslagstallene for de kommende år – for der er jo ganske betydelige stigninger indarbejdet – må være tilstrækkelige, og i det omfang de ikke er tilstrækkelige, må man tage resten af beløbet på lovreserven. Vi mener altså, man må udvise en sparsommelighed på dette område. Derfor er det altså ikke rigtigt, når finansministeren fremstiller det sådan, at vi ikke ønsker nogen forbedringer, eller at vi måske direkte ønsker nedskæringer på dette område. Sådan skal tallene ikke læses.

Finansministeren havde svært ved at forstå, hvorfor man netop, når det drejer sig om dagpengeydelse af forskellig art, og når det drejer sig om børnetilskud og ungdomsydelser, ønsker at stille ændringsforslag. Hertil kan jeg kun sige, at vi mener, det er en logisk konsekvens af den indkomstpolitiske ramme, som regeringen selv har sat på de 6 pct., at man heller ikke lader dagpengeydelse stige med mere end 6 pct. Når dette ændringsforslag bliver forkastet, så kommer man netop i den situation, at arbejdsindkomsterne stiger med det halve tempo i forhold til det, som forskellige dagpengeydelse stiger med.

Specielt når det drejer sig om børnetilskuddene, er jeg nødt til at gøre finansministeren og folketingets øvrige medlemmer opmærksom